

د پښتو په متلونو قرآني اغېزې

پوهنيار فريدالله انديال، پښتو څانگه، ښوونې او روزنې پوهنځي، غور لوړو زده کړو

موسسه

لنډيز

متلونه د گڼې ادب يوه مهمه برخه ده چې د ټولنيز ژوند له ډېرو اړخونو سر بېره د يو مسلمان ملت ديني او مذهبي مفکورې هم په کې انعکاس موندلی وي. همدې ته په کتو زموږ ولسي خلکو هم په خپلو متلونو کې د قرآن کریم له ايتونو رنگ اخيستی چې لوستي او نالوستي يې د خپلو خبرو اترو د پخلي او پند له پاره کاروي، دلته موخه دا وي چې د ټولني د سمون، د خلکو د پند او لارښوونې له پاره يې کاروي. پښتو ژبه کې ډېر داسې متلونه شته دي چې د قرآن کریم د ايتونو پر بنسټ رامنځ ته شوي او يا ترې اغېزمن شوي دي. د دې اغېزو ستر لامل زموږ د مسلمانو خلکو د خپل قرآن او دين سره د مينې او وينې ښکارندوی کوي.

کلیدي کلیمې: پښتو متلونه، قرآني اغېزې

سريزه

متلونه د شفاهي ادبياتو يوه مهمه برخه ده چې د ټولنيز ژوند ټول اړخونه په کې بيان شوي او د متل په لنډو جملو کې يو لوی مفهوم او پيغام ځای شوی وي. که څه هم متلونه نورې ډېرې خواوې لري، موږ په دې مقاله کې يوازې هغه متلونه راوړي چې د قرآن کریم د ايتونو پر بنسټ رامنځ ته شوي او يا ترې په يو ډول نه ډول اغېزمن شوي دي. دلته موږ هڅه کړې لومړی مو د قرآن کریم آيت راوړی او له هغې وروسته اړوند اغېزمن شوی متل راوړل شوی دی. دا ټوله څېړنيزه موضوع په همدې ډول پای ته

رسيدلې ده. بله خبره دا ده په دې مقاله کې هڅه شوې چې اړوند متلونه له بېلابېلو ټولگو او کلياتو نه را اخيستل شوي چې کت مټ د قرآن کریم د يو آيت مفهوم، پيغام يا ژباړه ده او ځينې متلونه په مفهوم کې سره يو ډول ښکاري. دا هم د يادونې وړه ده چې د پښتو په متلونو قرآني اغېزې موضوع په اړه څېړونکو او کره کتونکو په ځينو اثارو کې ځينې متلونه راوړي او بحث يې پرې کړی، خو د يوې ځانگړې مقالې په توگه دغسې په پرله پسې ډول کار نه و شوی، نو پر همدې بنسټ مې ياده مقاله ليکل شوې ده.

د څېړنې ارزښت

د دې څېړنيزې مقالې ارزښت دا دی چې لوستونکي به د متلونو په ديني او مذهبي اړخ خبر شي او په دې به وپوهېږي چې دغه متلونه ديني اساس او بنسټ لري چې لا خبرو اترو ته پياوړتيا وربښي او د اړوندې خبرې پخلى کوي. بل ارزښت يې دا دی چې لوستونکي ته د خپلو مشرانو او تېرو نسلونو ديني او مذهبي مفکوره څرگندېږي.

د څېړنې موخې

د هغه متلونو پېژندل او راسپړل چې د قرآن کریم پر بنسټ رامنځ ته شوي دي. پښتو ژبه کې د دغو متلونو د رامنځ ته کېدو څرنگوالی راسپړل او پېژندل دي.

د څېړنې پوښتنې

په پښتو متلونو څه ډول قرآني اغېزې پرته دي او څومره ترې اغېزمن ښکاري؟
د دې ډول متلونو رامنځ ته کېدو لامل څه او ولسونه ورته څه ډول ژمن دي؟

د څېړنې تگلاره

د دې څېړنې مقالې د څېړنې ډول کتابتوني او مېتود يې تشرېحي او مقاييسوي دي، ځکه يو شمېر متلونه د قرآني اغېزو سره پرتله شوي دي.

مناقشه

متلونه د گړني ادب يوه مهمه برخه ده چې په لنډو خبرو يا جملو کې يو لوی مفهوم ځای شوی وي. که چېرې وغواړو چې د يو ملت استعداد، وړتياوې، رواني ځانگړنې او د ټولنيز ژوند له ټولو خواوو څخه ځان خبر کړو، نو په عمومي ډول شفاهي ادبيات او په ځانگړي ډول متلونه يې يوه ښه سرچينه ده، ځکه په متلونو کې د ټولنيز ژوند ټولې خواوې څرگندې شوي، زياتره متلونه د عوامو د ذهنيت او تجربې پر بنسټ رامنځ ته شوي، نو ځکه په کې مصنوعيته نه ليدل کېږي. په متلونو کې د نورو ټولنيزو خواوو ترڅنګ د يو قوم يا ملت ديني او مذهبي مفکوره هم ځان راڅرگندوي او دغه خوا هم د دين په خوږو مالامال ده. پوهاند حبيبي د متلونو په اړه ليکلي: «پښتو متلونه ډېر لوی مقصد په لنډو ويناوو کې ښکاره کوي او د ډاډ وړ گڼل کېږي او په وينا کې د قالب او شاهد مثال لري (پتنگ، ۱۳۷۵ل).

د متلونو د پيدايښت په اړه په يو اثر کې ليکل شوي: «متلونه هغه وخت د ولس په ژبه جاري شوي چې د ولس ژبې لا د ليک په قيد کې نه وې راغلې. متلونه چې د ژبې بارزښته پانگه او د اولس د ژوند پېښو او کلتور هنداره ده په ژبه کې د پيدايښت څو لارې لري چې تر ټولو با ارزښته او مهمې لارې يې دا دي:

- ✓ د طبيعي او ټولنيزو پېښو له درکه هغو ته د ارزښت ورکولو او په مستعار ډول په تپيکو پېښو کې د کارونې او تکرار له لارې.
- ✓ د تاريخي پېښو د درک او انعکاس له لارې.

- ✓ د اشعارو او سندرو له لارې.
- ✓ بيخي محدوده برخه د کتابونو له لارې.
- ✓ د مذهبي احکامو او رواياتو له لارې.
- ✓ د نورو ژبو د ترجمې او اخیستنې له لارې (کریمي، ۱۳۶۰ل).

د متلونو ویونکي، زمان او مکان هم معلوم نه وي او یا یې معلومول گران کار دی، ځکه دا د ټول ولس مشترک مال او ذهني پانگه ده چې د یو شخص په ملکیت کې نه راځي. په اړه یې یو لیکوال داسې لیکلي دي: « ځنې متلونه دومره پخواني دي چې اصلا د هغې ریښې نه شو پیدا کولی، خو دومره ویلاي شو چې دا متلونه د پېړیو پېړیو راهیسې د انسانانو په ژوندانه پورې تړلي او نسل په نسل انتقال شوي دي (کریمي، ۱۳۶۰).

همدا رنگه د پښتو متلونو د پیدایښت او پیل په اړه په یو بل اثر کې لولو: ((د متلونو د پیل وخت څرگند نه دی، ځکه چې پښتون اولس پینځه زره کلن معلوم او پنځوس زره کلن ورک تاریخ لري او دغه ډول ژبني نوښتونه طبعاً د دوی له پیدایښته ورسره مله دي او څوک نه شي کولی چې ووايي، د متلونو د کارونې د پیل دقیق او کره وخت کوم دی؟ نو ځکه دا ویلی شو چې له کله نه د اریانا په تاریخي ځمکه پښتانه هست شوي، متلونه ورسره سم ایجاد شوي دي (وفا، ۱۳۹۶ل) .

زموږ په ټولنه کې هر رنگه متلونه موجود دي ځنې یې ډېر ادبي او سپېڅلي، خو ځنې غیر ادبي او سپک متلونه هم موجود دي چې د ټولني د بېلابېلو قشرونو نمایندگي او استازولي کوي، چې د ادبي او سپېڅلو متلونو په رامنځ ته کېدلو کې د عالمانو او ادیبانو ونډه درنه او د غیر ادبي متلونو په ایجاد کې عام اولس یا بې سواده قشر تر ټولو ډېره ونډه لري. په اړه یې په یو اثر کې لولو: ځنې متلونه ادبي او ځنې نور یې ډیر سپک او

په بازاری ژبه وي، چې دا سپک متلونه په حقيقت کې د خلکو د عامو افکارو بڼه ممثل گڼلی شو او دا د خلکو د پرگنو نظر بلل کېږي (کریمي، ۱۳۶۰ل).

که څه هم د متلونو په رامنځ ته کېدو کې عوام ډېر رول لري، خو د ديني او مذهبي متلونو په رامنځ ته کېدو کې د قلم د خاوندانو او ديني عالمانو ونډه درنه ښکاري، ځکه د قلم خاوندان د قلم او ديني عالمان د اسلامي زده کړو او تبليغ له لارې مروج کړي، چې د متل درجې ته رسيدلي او د متل بڼه يې خپله کړې ده. قرآن کریم يو داسې الهي قانون او کتاب دی، چې په نړۍ کې ډېر لوستونکي لري. د قرآن کریم د ډېر تلاوت، ديني زده کړو، تجارت، د حج مراسم، له نورو ژبو ژباړې، دې سيمې ته د اسلام راتگ او له اسلامي نړۍ سره د پښتنو سياسي اړيکې د ديني متلونو په رامنځ ته کولو کې رغنده ونډه لري. دا نه يوازې ليکوالان او شاعران د قرآن کریم تر تاثير لاندې راغلي او د قرآن کریم له ايتونو يې الهام اخيستی، بلکې ولسي خلکو هم په خپلو خبرو کې د قرآن کریم له ايتونو رنگ اخيستی. پښتانه فطرتا مسلمانان پيدا شوي او د اسلام دين د دوی په خټه کې اغېرل شوی، دغه ديني متلونه د پښتنو کلکه او ټينگه عقیده له مذهب او دين سره ثابتوي، چې لوستو او نالوستو ټولو په هسکه غاړه او ورين تندي منلي. ديني او شرعي مضامين يې په خپلو ذهنونو کې داسې مدغم او هضم کړي چې د ټولني مشران او کشران، لوستي او نالوستي يې د نصيحت او لارښوونې په توگه د ټولني د سمون له پاره په خپلو مجلسونو او خبرو کې د متل په توگه کاروي.

پښتو ادبياتو کې د ليکني ادب په پرتله د گڼي ادب تاريخي لرغونوالی ډېر دی، يعنې د پښتني ټبر له پيداېښت سره سم رامنځ ته شوی او د اسلام مبارک دين نه پخوانی برېښي چې آن لرغونو آريايانو ته رسېږي. اوس پوښتنه دا ده ايا دغه متلونه چې مور په دې مقاله کې پرې بحث کوو، دا د اسلام نه مخکې هم په دې ډول موجود و او که نه؟

دا متلونه د قرآن کریم له څېنو ایتونو سره په مفهوم کې یو څه شباهت لري، که د پښتنو دیني او مذهبي تړاو او پېنګښت ته سپری فکر وکړي، نو کېدای شي داسې متلونه د اسلام نه مخکې هم موجود و، ځکه داسې ډېرې بېلګې شته چې د لرغونو پښتنو عنعنوي دودونه، پښتني فطرت او نور ډېر خوږونه له دیني او مذهبي خواوو سره اړیکې لري، یعنې دغه متلونه د دیني او مذهبي اړخونو سره په مفهوم کې یو څه ورته والی لري، ځکه مور د اسلام نه مخکې د ولسي ادب غني زېرمې لرو، کېدای شي چې په متلونو کې هم داسې متلونه وي چې پخوا موجود و، خو دا موضوع نورو دقیقو څېړنو او سپړنو ته اړتیا لري او د یوې مقالې په لمن کې نه ځایېږي. اوس هغه متلونه یو یو تشریح کوو چې د قرآن کریم له ایتونو یې رنگ اخیستی او قرآني اغېز پرې څرګند وي.

د انسانانو په ټولنیز ژوند کې یو والی او اتفاق ډېرې ګټې لري او په یووالي سره د ژوند ډېرې ستونزې حل مومي او هم ورسره په ټولنه کې پرمختګونه او هوساینې رامنځ ته کېږي. په دې اړه الله تعالی په قرآن کریم کې داسې فرمایلي دي: «وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا» (سورة آل عمران ۱۰۳ ایت) ژباړه: ټول یو ځای شئ، د الله ج رسی کلکه ونیسئ او تیت و پرک کېږئ مه.

که اوس د قرآن کریم همدې سپارښتنې او پیغام ته څېر شو، نو د همدې مفهوم او پیغام اغېزې مور د پښتو په لاندې متلونو کې وینو:

د یوه لاس نه ټک نه خېږي (کریمي، ۱۳۶۰ل).

اتفاق کې برکت وي (وسیم، ۲۰۱۴م).

کله چې یو مسلمان له چا سره نیکي کوي، که دغه نیکي د الله تعالی د رضا په خاطر وي، نو الله تعالی یې اجر او ثواب هم ورکوي او که چیرې دغه خپله نیکي د یو مطلب

او مقصد له پاره کوي او يا پرې احسان اچوي، نو دغه نيکي د الله تعالی په دربار کې قبوله نه ده، ځکه الله تعالی په قرآن کریم کې داسې فرمايي: «لَا يَبْطُلُوا صِدْقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى.» (سورة البقره: ۲۶۴ ایت) ژباړه: خپل خيراتونه په احسان بارولو او ازار رسولو، د هغه چا په څېر مه خاورې کوي.

که د قرآن کریم دې پيغام ته وگورو، نو پښتانه هم دغه خبره د متل په شکل کوي چې له چا سره ښه کوي احسان پرې مه اچوي. په دې متل هم قرآني اغېزې جوتي دي. لکه:

ښه چې دې ياد کړه، نو دې برباد کړه (کلېوال، ۱۳۹۴ل).

په دنيا کې چې کوم کارونه کېږي، که هغه پټ وي او که ښکاره وي، په دې ټولو الله تعالی عالم او پوه دی، د هغه له ارادې د ونې يوه پاڼه هم نه خوري، په دې اړه الله تعالی په سورت الانعام کې داسې فرمايلي دي: «وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا.» (سورة الانعام: ۵۹ ایت) ژباړه: له ونې څخه کومه رالوبدونکې پاڼه داسې نشته چې هغه پرې عالم نه وي.

که د دې آيت شريف مفهوم او پيغام ته څېر شو، نو پښتانه هم کټ مټ ياد مفهوم د متل په څېر په خپلو خبرو کې استعمالوي او د خپل زړه تسکين پرې کوي، نو په دې ځای کې هم په پښتو متل باندې قرآني اغېز څرگند دی. لکه:

د خدای بې حکمته يوه پاڼه لا نه خوري (کلېوال، ۱۳۹۴ل).

دا يو حقيقت دی چې الله جل جلاله د ښځې او مېړه په منځ کې مينه او محبت اچولی او هغه بې د يو بل لباس او جامه گډځولې، يعنې ښځه او مېړه د يو وجود مثال لري، د ښځې ټول پټ او ښکاره مېړه ته او د مېړه ټول پټ او ښکاره ښځې ته معلوم وي، نو ښځې او مېړه دواړو ته لازمه ده چې دغه رازونه وساتي او د يو بل پرده پوښ اوسي،

ځکه الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي: «... هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ق.»
 «(سورة البقره - ۱۸۷ ایت). ژباړه: هغوی ستاسې جامه او تاسې د هغو جامه یاست.

که د دې آیت مفهوم او پیغام ته وگورو، نو د پښتو په متل یې اغېز څرگند دی او پښتانه یې په خپلو خبرو اترو کې د یو متل په بڼه داسې کاروي:

بڼځه د تن جامه ده (وسیم، ۲۰۱۴م).

که د چا د ژوند نېټه پوره نه وي، که هر څومره تکلیفونه او ستونزې پرې راشي، هغه به ژوندی وي او چې کله یې نېټه پوره شوه، نو الله تعالی یوه ثابته هم د هغه مرگ نه مخکې کوي او نه وروسته کوي. همدا خبره الله تعالی په قرآن کریم کې داسې کوي: «فَاءَ ذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَآيَسْتَجْرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ.» (سورة النحل ۶۱ ایت). ژباړه: کله چې هغه نېټه (د مرگ یا عذاب) راځي، نو له هغه څخه یو ساعت هم وړاندې یا وروسته نه شي کېدای.

که اوس د دې آیت مفهوم او پیغام وگورو، نو اغېز یې کټ مټ د پښتو په متل پروت ښکاري او پښتانه یې هم سختیو، ناروغیو او ناوړه پېښو په وخت وایي چې مخاطب ته ډاډ او سکون ور وښيي او هغې ته وایي چې مرگ په نېټه دی، کله چې وخت پوره شو، که په برستن کې هم وې، نو مرگ درسي. لکه:

اجل په نېټه دی.

بې اجله مرگ نه شته (صمیم، ۱۳۹۶ل).

کله چې مور او تاسو خوراک او څښاک کوو، نو په خوراک او څښاک کې باید اصراف ونه کړو، ځکه ډېر خوراک د انسان روغتیا ته زیان رسوي، یعنې په خوراک او څښاک کې باید اصراف ونه شي. په اړه یې الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي:

«...وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا» (سورة الاعراف، ۳۱ ايت) ژباړه: او خورئ، څښئ او له حد څخه تېرى مه كوي.

كه موږ د دې آيت مفهوم او پيغام ته متوجه شو او بيا د پښتو لاندې مثل ته وگورو، نو اغېز پرې څپاند او ښكاره دى.

الله وايي، خوره اوڅښه، خو نه تر ستوني پورې (صميم، ۱۳۹۶ل).

څومره ژوندي مخلوقات چې الله تعالى په دې دنيا پيدا كړي، ټولو ته الله تعالى روزي ورکوي او د هغو له ولرې او تندې خبر دى، يعنې په دنيا کې هېڅ داسې ژوندى مخلوق نشته چې هغه دې له ولرې مړ شوى وي. الله تعالى هغه شپه نه سبا کوي چې د خپل مخلوق رزق يې برابر کړى نه وي. الله تعالى داسې فرمايلي دي: «وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ» (سورة هود: ۶ ايت) ژباړه: په ځمکه کې هېڅ داسې کوم خوځنده ساکن نشته چې د هغه روزي د الله ج په غاړه نه وي او د هغه په باب ونه پوهېږي چې هغه چېرې اوسېږي او چېرې هغه سپارل کېږي. هر څه په يو روښانه دفتر کې ثبت دي.

که موږ د دې آيت محتوی او مفهوم ته وگورو او بيا د پښتو دې مثل ته سترگې را واړوو، نو له ورايه څرگندېږي چې ياد مثل د قرآن کریم د اغېزو خوندي نه دى. زموږ ولسونه په خپل خبرو کې همدا مفهوم د مثل په توگه کاروي. لکه:

خدای تعالى د بنده روزي رسان دى (زرمټى، ۱۳۸۰ل).

که څه هم د اسلام مبارک دين په ځينو کارونو کې د تيزۍ امر کړى، خو د دې معنا دا نه ده چې موږ او تاسو ټول ديني او دنيوي کارونه بغير له کوم سوچ او فکره په تادى او بېرې سره ترسره کړو. موږ بايد هر کار په ډېر سوچ او حوصلې سره وکړو،

ځکه که چېرې له تادی او بېرې څخه کار واخلو کېدای شي، هغه کار د جوړېدو پرځای وران شي او پایله یې زموږ د توقع خلاف را ووځي. په دې اړه الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي: «... فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ ۗ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ» (سورة القصص: ۱۵) ژباړه: نو موسی (ع) هغه (قبطي) یو سوک وواهه او هغه مړ شو، موسی وویل: دا د شیطان په لمسون کار دی.

که موږ د دې آیت روح او پیغام ته وگورو او بیا د پښتو لاندې متل ته وگورو، نو اغېز یې پرې له ورايه ښکاري. لکه چې وايي:

عجله د شیطان کار دی (ياسيني، ۱۳۸۲ل).

په ټولنه کې هر قسم خلک موجود وي، پوه هم پیدا کېږي او ناپوه يا جاهل هم، نو پوه کسان باید له ناپوه کسانو سره ځان برابر نه کړي، يعنې هغوی سره جر و بحث ونه کړي، بلکې له هغوی څخه گوښه اوسي او که پر مخه ورځي، له هغو لاره چپه کړي. په اړه یې الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي: «... وَءَاذًا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَمٌ» (سورة الفرقان ۶۳ ایت) ژباړه: او که جاهلان یې مخې ته را شي، نو ورته وايي: تاسې ته سلام.

الله تعالی خپل اصلي بنده گمان هغه خلک بللي دي چې جاهل سره بحث نه کوي، بلکې هغوی ته دوه لاسي سلام کوي. اوس که د دې ایت شریف لارښوونو ته څیر شو او بیا د پښتو دغه متل تر نظر تېر کړو، نو راته جوته به شي چې پښتانه همدا مفهوم کټ مټ د متل په توگه په خپلو خبرو اترو کې کاروي. لکه چې وايي:

جاهل ته دوه ځله سلام کوه (صميم، ۱۳۹۶ل).

که چېرې په انسان باندې هر څومره تکليفونه او ستونزې راشي، نو بايد له صبر او زغم څخه کار واخلي، ځکه دغه ستونزې او تکليفونه د الله تعالی له لوري دي او بغير له هغه څخه يې بل څوک د حل کولو قدرت او توان هم نه لري. که څوک په ژوند کې دغه کړنه تر سره کړي، نو الله تعالی يې ملگری او مرستندوی دی. الله تعالی يې په اړه په قرآن کې فرمايلي دي: «... إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ» (سورة الانفال: ۴۶ ايت) ژباړه: په يقيني توگه الله ج د صابرانو ملگری دی.

که چېرې د قرآن کریم د دې ايت مفهوم او پيغام ته وگورو، نو پښتانه هم همدغه مفهوم کې مټ د متل په توگه په خپلو خبرو کې استعمالوي. که ياد متل ته ځير شو په بشپړ ډول د قرآن کریم پر بنسټ را منځ ته شوی او قرآني اغېز پرې څرگند دی. لکه:

صابرانو سره خدای ملگری وي (صميم، ۱۳۹۶ل).

الله تعالی انسان ضعيف پيدا کړی، نه بنيادي چې کبر او غرور وکړي، ځکه کبر او غرور له الله تعالی سره بنيادي، انسان عاجز مخلوق دی او بايد پر ځمکه په عاجزی وگرځي او د الله له اوامرو سرغړوی ونه کړي. الله تعالی دا سې خلک خپل اصلي بنده ځان گڼلي او په اړه يې په قرآن کریم کې فرمايلي دي: «وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا...» (سورة الفرقان ۶۳ ايت) ژباړه: د الرحمان اصلي بند ځان هغه څوک دي چې پر ځمکه باندې په ورو (په عاجزي) ځي.

که اوس د قرآن کریم د دې ايت مفهوم او پيغام ته وگورو، نو اغېز يې په لاندې متل څرگند دی. زموږ ولسونه دغه مفهوم د متل په ډول په خپلو خبرو کې استعمالوي او د انسانانو له پاره يې د خدای رحمت او پېرزوينه گڼي. لکه:

عاجزي د خدای رحمت دی (صميم، ۱۳۹۶ل).

په غيبو باندې علم او پوهه يوازې الله تعالى سره ده. اوسني انسانان څه چې پيغمبران هم ترې عاجز ول. د دنيا د ټولو پټو او څرگندو کړنو معلومات يوازې الله تعالى سره دي هغه د ځمکې او اسمانونو په ټولو اسرارو پوه او عالم دی. الله تعالى په دې اړه په قرآن کریم کې باربار فرمايلي دي: «عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ...» (سورة الرعد: ۹ ايت). ژباړه: هغه پرېت او بنسکاره هر څه عالم دی. همدارنگه بل ځای فرمايي: «وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...» (سورة النحل: ۱۷۷ ايت) ژباړه: او د اسمانونو او ځمکې د پټو حقايقو علم خو يوازې له الله جل جلاله سره دی. او داسې نور ايتونه هم د غيبو علم باره کې راغلي.

اوس که د قرآن کریم د دې آيتونو پيغام او هدف ته وگورو، نو پښتانه مشران او ځوانان همدا مفهوم په خپلو خبرو اترو کې د متل په توگه کاروي او د خپلې خبرې پخلى پرې کوي. له دې متل نه په ډاگه معلومېږي چې د قرآن کریم د مبارکو آيتونو پر بنسټ رامنځ ته شوی او اغېز يې پرې جوت دی. لکه:

غيب دليل خداى لره دى (صميم، ۱۳۹۶ل).

انسان يو ټولنيز مخلوق دی او ټولنيز ژوند لري. په ژوند کې له سپرو او تودو سره مخ کېږي. انسانان کله په ستونزو کې وي او کله د خوښۍ شېبې تېروي، يعنې په يو حالت نه پاتې کېږي، يوازې الله تعالى په يو حالت دی. که په انسان هر څومره سختی راشي، نو انسان بايد د الله تعالى له دربار نه ناامیده نه شي، ځکه الله تعالى په سورة النشرح کې په دې اړه فرمايلي دي: «فَأَنْ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» (سورة النشرح: ۵ ايت) ژباړه: نو بيشکه په سختۍ پسې اساني راځي.

که د قرآن کریم د دې ايت پيغام او مفهوم ولولو، نو زموږ ولسونه همدغه مفهوم د متل په بڼه په خپلو خبرو کې استعمالوي. له دې نه جوتېږي چې دا متل د قرآن کریم تر اغېز لاندې رامنځ ته شوی او اغېز يې پرې څرگند دی. لکه:

په زحمت پسې راحت دی (صميم، ۱۳۹۶ل).

که چېرې انسان په ټولنه کې ښه وکړي، نو دی به په خپله هم د ښه ژوند نه برخمن وي او که بد کوي، نو ژوند به يې له ستونزو او کړاوونو ډک وي، يعنې د ښو په مقابل کې به ښه ويني او د بدو په مقابل کې به بد. اوس يې اختيار خپل دی چې ښه کوي که بد. الله تعالى يې په اړه دا سې کې فریایلي دي: «إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا...» (سورة: الاسراء: ۷ ایت) ژباړه: که تاسو ښه کوئ نو خپل ځان د پاره ښه کوئ او که بد کوئ، نو ځان سره بد کوئ.

که د قرآن کریم یاد مفهوم او پیغام ته نظر وکړو، همدغه مفهوم په لاندې متل کې په بشپړ ډول پروت چې پښتني ولسونه يې په خپلو خبرو کې د متل په بڼه وايي، له دې نه څرگندېږي چې یاد متل د قرآن کریم له مبارک آیت نه اغېزمن دی. لکه:

ښه هم د ځان سره دي او بد هم د ځان سره دي (صميم، ۱۳۹۶ل).

دنيا د اخرت له پاره کښت او ښو مثال لري، که چا ښه وکړل، اجر و نه او جنتونه به وويني او که چا بيا بد وکړل، نو هم به يې پایله وگوري. الله تعالى داسې فرمایلي دي: ((وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ)) (سورة البقرة: ۱۱۰ ایت) ژباړه: تاسې چې د خپل عاقبت لپاره څه نيکې سرته ورسوئ، وړاندې يې وليږئ. د الله په وړاندې به هغه موجودې ومومي.

په اړه يې په يو اثر کې لولو: ((دنيا دارالعمل ده. د اخرت د کاميابي او ناکامي دارومدار د دې دنيا په ژوند دی)) (ارمان، ۱۴۰۱ل).

د پورته آیت د مفهوم او پیغام اغېز په لاندې متلونو کې ښه ترا څرگند دی.

چې څه کړې، هغه به رېږي.

د نيا د اخرت توبنه ده (زرمټي، ۱۳۸۰ل)

ظالم که په هره ټولنه کې وي، د ټولني خلک ورته په بد نظر گوري، ځکه ظلم بڼه شی نه دی، بلکې د ظالم عمر هم لنډ وي. الله تعالی په ظالمو خلکو لعنت ویلی او نه یې خوښیږي، په اړه یې په قرآن کریم کې فرمایلي دي: «وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ...» (سورة ال عمران: ۱۴۰ ایت) ژباړه: الله جل جلاله ظالمان خلک نه خوښوي. بل ځای په قرآن کریم کې فرمایي: «... أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ» (سورت هود: ۱۸) ژباړه: واورئ! پر ظالمانو د خدای لعنت دی.

که د قرآن کریم د پورته ایتونو پیغام او مقصد ته وگورو، نو ولسي خلک همدې مفهوم ته ورته خبره د متل په بڼه په خپلو خبرو اترو کې کوي، له دې نه معلومېږي چې یاد متل د قرآن کریم د اغېزو لاندې ایجاد شوی. لکه:

ظالم د خدای دشمن دی (ياسيني، ۱۳۸۲ل).

انسانان باید له داسې کړنو او فتنو نه ځان وساتي چې د هغې په وسيله ټول انسانیت ته زیان رسېږي، ځکه د الله تعالی رحمت خاص او عذاب یې عام دی. د گناهگارو خلکو له امله بې گناه خلکو ته هم عذاب ورسېږي، نو انسانان باید له گناه کولو نه ځان وساتي. ځکه الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي: «وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَأْتِيَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ» (سورة الانفال: ۲۵ ایت) ژباړه: او له هغې فتنې څخه ځان وژغورئ چې د هغې ناوړه اغېزه به په ځانگړي توگه یوازې پر هغو خلکو پورې محدوده پاتې نه شي چې په تاسې کې چا گناه کړې وي (بلکې نیکان به په کې هم راگېږي) او وپوهیږئ چې الله سخت سزا ورکونکی دی.

که د قرآن کریم د دغه ایت مفهوم او پیغام له نظره تېر کړو، نو راته جوته به شي چې یاد مفهوم په لاندې متل کې له ورايه څرگندېږي، له دې معلومېږي چې یاد متل د قرآن کریم تر اغېز لاندې رامنځ ته شوی چې ولسونه یې اوس د متل په بڼه کاروي. لکه:

د وچو له غمه لامله هم سوځي (کریمي، ۱۳۶۰ل).

انسان یو ټولنیز موجود دی او ډېرې اړتیاوې هم لري چې د ټولنې له نورو انسانانو سره اړیکې ولري، که چېرې یو څوک پاک او سپېڅلی وي، نو له پاکو خلکو سره اړیکې پالي او که ناپاک وي، له ناپاکو خلکو سره اړیکې پالي په اړه یې په قرآن کریم کې الله تعالی فرمایلي دي: «الْحَيِّثُ لِلْحَيِّثِينَ وَالْحَيُّثُونَ لِلْحَيِّثَاتِ وَالطَّيِّبُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ...» (سورة نور: ۲۶ ایت) ژباړه: ناپاکې بشخې د ناپاکو نارینه وو له پاره او ناپاکه نارینه د ناپاکو بشخو له پاره دي. پاکې بشخې د پاکو نارینه وو له پاره او پاک نارینه د پاکو بشخو له پاره دي.

که د قرآن کریم د دې مبارک ایت موخې او پیغام ته نظر واچوو، همداسې مفهوم او پیغام په لاندې متل کې هم وینو چې زموږ ولسي خلک یې د خپلو خبرو اترو کې د متل په بڼه کاروي. په یاد متل قرآني اغېز څرگند دی. لکه:

مرغان هغه سره کیني چې بڼې سره ورته وي (ژواک، ۱۳۸۲ل).

هر جنس له خپل جنس سره جوړېږي (صمیم، ۱۳۹۶ل).

د پښتو یو بل متل دی چې خپل عمل د لارې مل دی، یعنې چې ښه کار او عمل دې وکړ ښه به در سره کېږي او که بد عمل دې وکړ بد به در سره کېږي، یعنې پر ستاسو چې کوم مصیبت او عذابونه راغلي یا راځي، هغه ستاسو د عملونو پایله ده. الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي: «وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ...» (سورة

شوری: ۳۰ ایت) ژباړه: پر تاسې چې هر مصیبت راغلی دی، ستاسې د خپلو لاسونو له عملونو څخه راغلی دی.

مورد که د دې ایت شریف مفهوم ته وگورو او بیا د پښتو د دې متل بیخ ته ورکښته شو، نو په ډاگه څرگندېږي چې د قرآن کریم اثرات پرې پراته دي.

چې بد کوي، بد به مومي

چې بد گړځي، بد به پرزي (وفا، ۱۳۹۶ل).

که چېرې د دنیا ټول خلک راټول شي چې چا ته الله تعالی عزت ورکړی وي، هغه نه شي بې عزته کولی، یعنې عزت ترې نه شي اخیستی او چې څوک یې بې عزته او ذلیله کړی وي، د دنیا ټول خلک هغه ته عزت نه شي ورکولی، الله تعالی په قرآن کریم کې په دې اړه فرمایلي دي: «... وَتُعْزُّ مَنْ شَاءَ وَتُذِلُّ مَنْ شَاءَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ...» («سورة ال عمران: ۲۶ ایت) ژباړه: چا ته چې دې خوښه شي عزت ورکوي او څوک چې وغواړي ذلیله کوي یې. ښېگڼه ستا په واک کې ده.

که د دې ایت مفهوم او تفسیر ته وگورو، په لاندې متل یې واضح اغېز او اثرات پراته دي.

عزت ذلت د خدای (ج) له لوري دي.

د خدای او د بنده اراده یوه نه وي انسان زیاتره وخت د یو کار د کولو اراده او تکل لري، ولې هغه کار نه کېږي، هغه څه کېږي چې د الله تعالی خوښه او اراده وي، یعنې څه چې په تقدیر کې لیکل شوي وي. په اړه یې الله تعالی داسې فرمایلي دي: «وَمَا تَشَاءُونَ اِنَّ لَنَا اَنْ يَسْأَلَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ» (سورة التکویر: ۲۹ ایت) ژباړه: او ستاسې په غوښتنه هېڅ نه کېږي، ترڅو پورې چې د عالمیانو د پروردگار الله خوښه نه وي.

مور که د ايت شريف معنی او مفهوم ته په غور سره نظر وکړو، نو راته جوته به شي چې دغه متل زموږ ولسونه د تصديق او قناعت له پاره په خپلو خبرو کې کاروي، د قرآن کریم له پورته ايت نه اغېزمن شوی. لکه:

تقدير په تدبير نه بدلېږي (صميم، ۱۳۹۶ل).

د قصاص په اړه الله تعالی داسې فرمايلي دي: «يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى...» (سورة البقره: ۱۷۸ ايت)

ژباړه: ای مومنانو! ستا سې له پاره د قتل په دعووو کې د قصاص حکم ليکل شوي دي: که اصيل (آزاد) قاتل وي له هماغه اصيل (آزاد) څخه دې بدله واخيستل شي او که غلام قاتل وي؛ نو هماغه غلام دې ووژل شي؛ که ښځه قاتله وي، نو له هماغې ښځې څخه دې قصاص واخيستل شي.

د همدې آيت مفهوم او پيغام اغېزې په لاندې متل باندې خورې دي:

قصاص په قصاص روا دی (زرمتي، ۱۳۸۰ل).

په دنيا کې هر څه پناه کېدونکي دي او هېڅ شې او څېز نه پاتې کېږي، يوازې د الله تعالی نوم او شان شوکت به په خپل ځای پاتې وي، همدې خبرې ته قرآن کریم داسې اشاره لري: «كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ» (۲۶) «وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» (سورة الرحمن: ۲۶—۲۷) ژباړه: هر څه چې پر دغې ځمکې باندې دي، فنا کېدونکي دي؛ او يوازې ستا رب چې د جلال او درناوي خاوند دی، باقي پاتې کېدونکی دی.

د دې آيت د مفهوم اغېزې په لاندې متل کې وينو.

خدایه تل به ته پې (صميم، ۱۳۹۶ل).

د دنيا په ټولو چارو کې دروغ ناروا کړنه ده او په اسلام کې په مطلق ډول ناروا دي. الله تعالی داسې فرمایلي دي: «... فَجَعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ» (سورة ال عمران: ۶۱ ایت) ژباړه: که هر څوک دروغجن وي، پر هغه دې د خدای لعنت وي.

د همدې آیت د پیغام او معنا اغېز په دې لاندې متل ښه ترا څرگند دی.

دروغجن د خدای دښمن دی (زرمتی، ۱۳۸۰ل).

پایله

د دې څېړنې په پایله کې په ډاگه شوه چې په پښتو ژبه کې ډېر داسې متلونه شته چې له قرآن کریم څخه په کې نېغ په نېغه پورته شوي او یا یې ترې اغېز اخیستی دی، له دې نه معلومېږي چې د قرآن کریم اثرات یوازې په لیکوالو، شاعرانو او عالمانو نه دي، بلکې ولسي خلکو هم د قرآن کریم له ایتونو الهام اخیستی. په پښتو ژبه کې داسې ډېر متلونه شته دي چې د قرآن کریم د ایتونو کټ مټ ژباړه یا یې مفهوم په خپله ژبه بیان کړی چې ولسي خلک یې د ټولنې د سمون او رغون له پاره د نصیحت او لارښوونې په توگه وایي. دغه مفاهیم یې په ذهنونو کې داسې هضم شوي چې اوس یې په خپلو مجلسونو کې د متل په بڼه وایي.

د پښتو د متلونو د کېسو او سپرلو په اړوند چې کوم کتابونه لیکل شوي، په دې کې یوازې همدغه یادونې شوي چې په ځینو متلونو د قرآن کریم اغېزې پرتې دي، خو داسې په پر پله پسې توگه چا پرې کار کړی نه دی، همدې ته په کتو سره مې وپتيله چې یوه ځانگړې مقاله پرې ولیکم، دا متل د قرآني اغېزو له مخې داسې وڅېړم او و سپړم چې نورو لیکنو سره څرگند توییر ولري. په دې مقاله کې مې له شلو زیات هغه متلونه راوړي چې قرآني اغېزو په رنگ کې رنگین شوي دي. دا یوه ډېره پراخه

موضوع ده، نو ډېر کار ته اړتيا لري. بس موږ په ډېر لنډه توگه ځينې متلونه د قرآني اغېزو په رڼا کې سپړلي دي.

وړاندیزونه

قرآني متلونه په پښتو ژبه کې ډېر دي، له څېړنکو نه هيله لرم چې په دې خوا خپلې تحليلي مقالې وليکي، چې لوستونکي يې له ديني پسمنظر نه خبر شي.

پښتو ژبه کې ډير داسې متلونه هم شته چې د احاديثو پر بنسټ رامنځ ته شوي، په دې برخه کې هم بايد کار وشي او يوه ښه مقاله پرې وليکل شي.

ماخذونه

القرآن کریم. پښتو ژباړه او تفسير، قيام الدين كشاف.

ارمان، شهاب عزيز. (۱۴۰۱ل). د رحمان بابا پر شاعري د قرآن او حديث اثرات، کابل: د افغانستان د علومو اکاډمي، د اطلاعاتو او عامه اړيکو رياست. ۴۶۲ مخ.

پتنگ، عبدالکریم. (۱۳۷۵ل). گڼې ادب، کابل: د ښوونې او روزنې د وزارت د تالیف او ترجمې رياست د عرفان مجله. ۴۶ مخ.

زرمټی، نورمحمد نور. (۱۳۸۰ل). د کاني کربنې پښتو متلونه، پېښور: هوتک ليزر کمپيوټر گل حاجي پلازا. ۱۴۱، ۱۸۶، ۲۸۳، ۱۸۵ مخونه.

ژواک، محمد دين. (۱۳۸۲ل). پښتو متلونه، پېښور: الازهر خپرنډويه مؤسسه. ۱۲۶ مخ.

صميم، محمد آصف. (۱۳۹۶ل). د متلونو کليات، جلال اباد: مومند خپرنډويه ټولنه. ۴، ۳۰، ۱۱۶، ۳۷۶، ۳۸۱، ۳۹۶، ۷۸، ۳۷۴، ۲۸۸، ۱۰۳، ۱۸۸.

کلپوال، شاه محمود. (۱۳۹۴ل). د پښتو متل سپړنه. کابل: د افغانستان ملي تحريک، فرهنگي خانگه. ۱۰۵، ۱۰۶ مخونه.

کريمي، شيرمحمد. (۱۳۶۰ل). (ژباړه) — تاريخ لیکوال: پښتو متلونه، کابل: د افغانستان د علومو اکاډمي، د ژبو او ادبياتو علمي او تحقيقي مرکز. ۳، ۹، ۸، ۱۴، ۷۸ مخونه.

وسيم يوسفزی، فرهاد علي. (۲۰۱۴م). د متلونو په لار، (دويم چاپ)، پېښور: يونيورسټي بک ايجنسي. ۱۱، ۱۶ مخونه.

وفا، محمد داود. (۱۳۹۶ل). د پښتو متلونو اوسني اوسبتي حالت، کابل مجله، دريمه دوره، دريمه او څلورمه گڼه، کابل: د علومو اکاډمي، د اطلاعاتو او عامه اړيکو رياست. ۳، ۱۲ مخونه.

ياسيني، مولوي عبدالشکور. (۱۳۸۲ل). ولسي پانگه، پېښور: خبي کولتوري ټولنه. ۱۸۵، ۱۸۵ مخونه.